

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/237/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201055
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415201055.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, adresa na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Krajská pobočka Žilina, Hviezdoslavova 26, Žilina, proti žalovanému: S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, o zaplatenie 8.858,62 EUR s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 7C/39/2015-48 zo dňa 3. augusta 2015, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7C/39/2015-68 zo dňa 25. apríla 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch, ktorými bol návrh žalobcu vo zvyšku zamietnutý, **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

Rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v ostatných výrokoch **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7C/39/2015-48 zo dňa 03.08.2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.813,61 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku návrh žalobcu zamietol (výrok II.), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Dopĺňacím rozsudkom č. k. 7C/39/2015-68 zo dňa 25.04.2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.813,61 Eur za obdobie od 31.01.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), v zostávajúcej časti ohľadne uplatneného úroku z omeškania návrh žalobcu zamietol (výrok II.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 27.03.2015 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 8.858,62 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 31.05.2013 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalovaný sa dňa 31.03.2007 dopustil zavineného protiprávneho konania, keď pri vedení traktora bez evidenčného čísla spôsobil zranenie spolujazdcovi X. S. (poistencovi žalobcu), ktoré si vyžiadalo náklady z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 10.088,62 Eur. Zavinené protiprávne konanie žalovaného bolo preukázané v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/210/2007. Žalovaný i napriek tomu, že svoj dlh voči žalobcovi uznal a uzavrel i dohodu o splátkach, dlh uhradil len čiastočne, ku dňu podania žaloby mu zostala neuhradená suma vo výške 8.858,62 Eur. Po právnej stránke žaloba bola odôvodnená ust. § 42 ods. 4 písm. a/ Zákona č. 577/2004 Z. z..

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že základ nároku žalobcu je dôvodný, nakoľko ho mal preukázaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 06.11.2008, sp. zn. 2T/210/2007, uznaním dlhu vo výške 10.090,02 Eur a medzi účastníkmi nespornou skutočnosťou, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil žalobcovi časť dlhu vo výške

1.231,40 Eur. S poukazom na ust. § 450 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len „OZ“) náhradu, na ktorú by mal žalobca nepochybne nárok, znížil na 50 % prihliadnúc na majetkové schopnosti a možnosti žalovaného i skutkové okolnosti protiprávneho konania, kde žalovaný bol motivovaný snahou pomôcť. Ak celkové náklady na zdravotnú starostlivosť poistenca žalobcu predstavovali sumu 10.090,02 Eur, pri znížení o 50 % by žalobcovi prináležala náhrada 5.045,01 Eur. Nakoľko žalovaný do vyhlásenia rozsudku zaplatil 1.231,40 Eur, napadnutým rozsudkom bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.813,61 Eur. Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania, keď v odôvodnení dopĺňacieho rozsudku v tomto smere uviedol, že omeškanie žalovaného mohlo s poukazom na dohodu o splátkach dlhu nastať až dňa 31.01.2014. Pokiaľ teda bol žalobcom žiadaný úrok z omeškania od skoršieho dátumu, jeho návrh na úrok z omeškania vo zvyšku zamietol, zároveň zamietol i návrh žalobcu ohľadne úroku z omeškania v časti, v ktorej prevyšoval výšku 5,15 % ročne, nakoľko v dobe vzniknutého omeškania nebola základná úroková sadzba v požadovanej výške.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to proti zaväzujúcemu výroku. Navrhol rozsudok v tejto časti zmeniť a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. V dôvodoch odvolania uviedol, že v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 06.11.2008, sp. zn. 2T/210/2007 je uvedená nepravdivá skutočnosť, že dňa 31.03.2007 viedol traktor typu ZETOR 4011 po strmej poľnej ceste, ktorá mala väčšie stúpanie, ako výrobcom pre daný typ traktora určený. Inkriminovaného dňa v skutočnosti viedol traktor typu ZETOR 5611, ktorý má väčšiu stúpavosť, ako poľná cesta, po ktorej traktor išiel. V odvolaní ďalej uviedol, že znalec ustanovený v trestnom konaní vôbec nevykonal ohliadku traktora, ak by tak urobil, zistil by, že nešlo o traktor typu ZETOR 4011, ale typu 5611, pre ktorý výrobca udáva bezpečnosť stúpavosti do 33 stupňov. Na súde nikdy predtým nebol a preto nemal vedomosti o svojich právach a postupe pred súdom. Čo sa týka viazanosti súdu rozsudkom vydaným v konaní sp. zn. 2T/210/2007, podľa jeho názoru je súd v tomto konaní viazaný len uznanou vinou, nie však aj náhradou škody. V tomto smere poukázal v závere odvolania na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS/269/2011.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP, v ďalšom texte už len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má prepísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), byť viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitie § 219 ods. 3 CSP) v napadnutých výrokoch (výrok I., III. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 03.08.2015, výrok I. dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 25.04.2016) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v znení jeho doplnenia i konania, ktoré týmto rozsudkom predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnyim skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v znení jeho doplnenia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

8. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Zo skutkovej vety odsudzujúceho trestného rozsudku zo dňa 06.11.2008, sp. zn. 2T/210/2007 vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví z dôvodu nesprávnej techniky jazdy po strmej poľnej ceste, ktorá mala väčšie stúpanie, ako výrobcom pre daný typ traktora určený. Podstata protiprávneho konania žalovaného spočívala teda v nesprávnej technike jazdy, čo bližšie vysvetľuje znalecký posudok znalca z odboru cestná doprava zadováženého v trestnom konaní, v ktorom sa okrem iného uvádza, že žalovaný mohol nehode zabrániť nielen tým, že mohol ísť do hory z inej strany (kde bolo menšie stúpanie), ale i tým, že by ihneď po poškodení častí zabezpečujúcich prenos krútiaceho momentu na zadnú nápravu začal s traktorom brzdiť, čím by zabránil jazde smerom dozadu a následne prevráteniu traktora. Z uvedeného je potom zrejmé, že protiprávne konanie žalovaného inkriminovaného dňa 31.03.2007 spočívalo nielen v jazde strmou poľnou cestou, ale i v nesprávnej reakcii na vzniknutú situáciu. Z uvedených zistení potom vyplývajú správne právne závery súdu prvej inštancie o práve žalobcu na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť jeho poistencovi voči tretej osobe (v prejednávanej veci voči žalovanému - poznámka odvolacieho súdu), a to v zmysle § 42 ods. 4 Zákona

č. 577/2004 Z. z.. Úvahy a závery súdu prvej inštancie o znížení požadovanej náhrady v rozsahu 50 % odvolací súd bližšie nepreskúmaval, nakoľko proti týmto záverom odvolacie námietky žalovaného nesmerovali. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného nesmerovali ani k záveru súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom (vo výrokoch I. a III.) potvrdil. Rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch, ktorými bol návrh žalobcu vo zvyšku zamietnutý, zostal týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknutý, nakoľko žalobca proti týmto výrokom odvolanie nepodal.

9. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)